

Beklaagd van:

te , vanaf 24 augustus 1985 tot
minstens de dag van de dagvaarding,

Als eigenaars

op het onroerend goed gelegen te
hooiland 3a64ca,
vakantieverblijf 33

ca, eigendom van
geboren te op ,
bediende, en van
geboren te op ,
kleuterleidster, samenwonende te

ingevolge notariële akte van aankoop d.d.
24.08.1985 verleden door notaris te
;

- een weekendverblijf met een voorgevelbreedte van circa 7m., een rechterzijgevel met een lengte van circa 10m. en een linkerzijgevel met een lengte van circa 4,5m. Ter hoogte van het uiteinde van de linkerzijgevel vindt er een insprong plaats van circa 4m. en dit evenwijdig aan de voorgevel. In het achterste gedeelte van de linkerzijgevel (circa 5,5m.) bevindt zich een deur. De uiterste achtergevel heeft alsdan een breedte van dakbedekking. De bodem onder de oversteek werd verhard met betondals. Rondom het verblijf werd een terreinverharding aangelegd;
- een berghok voor het stapelen van allerlei materialen dat zich bevindt links achter op het perceel;
- een regenwaterput;

zonder voorafgaande schriftelijke en
uitdrukkelijke vergunning van het college van
burgemeester en schepenen in stand te hebben
gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op
vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de
stedenbouwkundige inspecteur - of het college van
burgemeester en schepenen, in toepassing van art.
65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende
organisatie van de ruimtelijke ordening en de
stedebouw - nadien art. 68 § 1 van het
gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement
d.d. 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet
van 18.05.1999 houdende organisatie van de
ruimtelijke ordening

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn; feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
op 31/10/2003, nr.
en ambtshalve ingeschreven. Ontvangen : 147,49
euro. De Bewaarder (get.)

* * *

en inzake

DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VAN DE PROVINCIE
afd.

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door Mr. _____ loco
Mr. _____, beiden advocaat bij de
balie van

* * *

Gelet op het hoger beroep ingesteld op 21 juni 2004 door het Openbaar Ministerie tegen al de schikkingen uitgezonderd deze betrekkelijk de burgerlijke belangen

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 8 juni 2004 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

...

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (B. S. van 29 april 2000), zoals gewijzigd bij decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft (B.S. 22 augustus 2003).

...

Verbeterd en vult de dagvaarding als volgt aan:

Verdacht van te _____ van 24 augustus 1985 tot 9 juli 2003 (datum van bevel van dagvaarden).

Stelt vast dat de constructies, zoals opgesomd in de inleidende dagvaarding, als vergund dienen beschouwd te worden.

Verklaart beide beklaagden derhalve niet schuldig aan het misdrijf van instandhouding, zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en verbeterd bij huidig vonnis.

Spreekt beklaagden hiervan VRIJ en verzendt hen van vervolging zonder kosten.

Verklaart de vordering van de stedenbouwkundige inspecteur niet gegrond.

Laat de kosten der publieke vordering opzichtens deze beklaagden ten laste van de Belgische Staat.

* * *

I. Procedure

De heer Voorzitter doet verslag.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De eiser tot herstel wordt gehoord in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door Mr.

, loco Mr. beiden advocaat bij
de balie van

De beklaagden worden gehoord in hun middelen van
verdediging ontwikkeld door Mr.
advocaat bij de balie van

De neergelegde conclusies en stukken worden in het
beraad betrokken.

Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

Het hoger beroep, regelmatig naar vorm en termijn,
is ontvankelijk.

Omschrijving van de feiten

De eerste rechter heeft de feiten reeds terecht
geactualiseerd zodat dit door het Hof wordt
overgenomen doch daaraan dient nog toegevoegd de
actualisering aan de artikelen 46, 47 en 48 van
het decreet van 21 november 2003.

De eerste rechter heeft terecht de datumbepaling
der feiten gepreciseerd wat eveneens door het Hof
wordt overgenomen.

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

II. Motivering ten gronde

Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het
Hof, en door de stukken van het dossier, is de
schuld van de beklaagden aan de hen ten laste
gelegde feiten van instandhouding bewezen.

2. Uit de notariële verkoopakte d.d. 24 augustus
1984 blijkt ontegensprekelijk dat beklaagden er
kennis van hadden dat het weekendhuis met
aanhorigheden zonder vergunning was opgericht ("*de
verkopers verklaren dat het goed niet het voorwerp
is van een bouwvergunning of stedenbouwkundig
attest ...*") en dat zij niets mochten of konden
bouwen of verbouwen zonder geldige
stedenbouwkundige vergunning.

Het goed is gelegen in bosgebied (volgens het
gewestplan goedgekeurd bij K.B. van 3
april 1979).

3. Beklaagden beroepen zich tevergeefs op het
weerlegbaar vermoeden van vergunning
overeenkomstig artikel 96 § 4 DRO.

Het weekendhuis en aanhorigheden is weliswaar opgericht in de loop van 1963 (vanaf 20 november) - 1964.

Volgens verkregen inlichtingen echter is er bij het gemeentebestuur te nooit een stedenbouwkundige vergunning aangevraagd of afgeleverd (zie brief d.d. 19 mei 2006).

Bovendien blijkt ook uit het door de vorige eigenaars ingevulde inlichtingenformulier dat er geen vergunning voor het weekendverblijf voorhanden was (stuk 6 dossier van de eiser tot herstel).

Aldus slaagt de overheid erin het ingeroepen vermoeden van vergunning te weerleggen.

4. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklaagden,
- hun blanco strafregister
- de omstandigheden en ernst van de feiten, gezien de feiten gepleegd werden in een ruimtelijk kwetsbaar gebied.

Daarom worden de beklaagden bestraft met ieder een geldboete van 150 euro te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 45 dagen om hen in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen ertoe aan te zetten de regels van de goede ruimtelijke ordening en stedenbouw te respecteren.

Nu de beklaagden vroeger nog niet veroordeeld zijn geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, wordt de bestraffing met uitstel verleend, zoals hierna bepaald, om hen in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

De feiten werden gepleegd voor en na 1 januari 2002.

De Herstelvordering

5. De omstandig gemotiveerde herstellvordering d.d. 24 december 2002 is zowel intern als extern wettig en beoogt, binnen de beperking van de weerhouden feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van de door de beklaagden gepleegde misdrijven; zij steunt op

motieven van goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk.

In bosgebied (bovendien gelegen in vogelrichtlijngebied) zijn enkel gebouwen toegelaten die noodzakelijk zijn voor de exploitatie van en het toezicht op de bossen, evenals jagers- of vishutten, op voorwaarde dat zij niet als woonverblijf worden gebruikt en de huidige constructies voldoen daaraan niet.

6. Nu noch door de stedenbouwkundig inspecteur noch door het college van burgemeester en schepenen een vordering tot meerwaarde gesteld wordt kan het Hof geen andere dan de gevorderde herstelmaatregel bevelen. Het bestuur heeft de beleidsvrijheid bij de keuze van de gevorderde herstelmaatregelen doch dergelijke keuze komt niet aan de rechter toe. De stedenbouwkundig inspecteur geeft duidelijk te kennen dat de huidige constructies ter plaatse niet in bosgebied kunnen worden gedoogd omdat daardoor de goede ruimtelijke ordening ernstig in het gedrang komt. Hierdoor geeft hij impliciet te kennen geen meerwaardevordering te willen toepassen. Hij is bovendien niet verplicht de meerwaardevordering te nemen. Derhalve wanneer, zoals te dezen, geen vordering betreffende de meerwaarde aanhangig is, kan het Hof die herstelmaatregel niet ambtshalve bevelen.

7. Het Hof acht het niet noodzakelijk de zaak voor advies aan de Hoge raad voor het herstelbeleid voor te leggen gelet op de ligging van de inbreukmakende bouwwerken in ruimtelijk kwetsbaar gebied.

8. Er is geen schending van de redelijke termijn. De uitvoering van de strafvordering heeft een normaal en ononderbroken verloop gekend.

Er is evenmin sprake van een gedoogbeleid van de overheid. Beklaagden kunnen zich moeilijk beroepen op het vertrouwensbeginsel nu zij van bij de aankoop op de hoogte waren van de onwettige toestand waarin zij verkeerden zodat zij uit die onrechtmatige situatie geen rechten kunnen putten.

De ingeroepen resolutie van het Vlaams Parlement doet vooralsnog geen afbreuk aan de wettelijke regeling ter zake.

10. Het volledig herstel in deze zaak houdt derhalve in:

- de volledige afbraak, inclusief de verharding, van het wederrechtelijk opgerichte weekendverblijf dat een voorgevelbreedte heeft van circa 7 m, een rechterzijgevel met een lengte van circa 10 m en een linkerzijgevel met een lengte van circa 4,5 m en dat werd opgericht in snelbouwsteen en een eternieten golfplaten dakbedekking
- het volledig tenietdoen van de wederrechtelijk aangelegde terreinverhardingen die werden aangelegd rondom het weekendverblijf en het verwijderen van de betondals die zich bevinden onder de oversteek
- de volledige afbraak van het wederrechtelijk opgerichte berghok dat zich links achter op het betrokken perceel bevindt
- de verwijdering van de wederrechtelijk aangelegde regenwaterput.

10. De termijn voor het herstel dient te worden bepaald op 2 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklaagden de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hen bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren.

11. Het is gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 25 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend;

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak en met eenparigheid van stemmen,

Gelet op de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 211bis wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 50 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van

29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003

- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 4 van de wet van 26 juni 2000
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 1385bis gerechtelijk wetboek
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk;

Het bestreden vonnis wijzigend behoudens de actualisering en precisering van de datumbepaling;

Op strafrechtelijk gebied

Actualiseert en preciseert de tenlasteleggingen zoals hiervoor gezegd (pagina 5);

Verklaart de beklaagden schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten zoals geactualiseerd en gepreciseerd;

Veroordeelt de beklaagden wegens deze feiten ieder tot:

- een geldboete van HONDERD VIJFTIG EURO gebracht op ZEVENHONDERD VIJFTIG EURO door verhoging met 40 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van VIJFENVEERTIG DAGEN;

Verleent hen uitstel van tenuitvoerlegging van deze geldboete voor een termijn van DRIE JAAR vanaf heden;

Verplicht de beide beklaagden om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan ieder der veroordeelden een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

M.b.t. de herstellvordering

Verklaart de herstellvordering gegrond;

Beveelt beide beklaagden de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert:

- de volledige afbraak, inclusief de verharding, van het wederrechtelijk opgerichte weekendverblijf dat een voorgevelbreedte heeft van circa 7 m, een rechterzijgevel met een lengte van circa 10 m en een linkerzijgevel met een lengte van circa 4,5 m en dat werd opgericht in snelbouwsteen en een eternieten golfplaten dakbedekking
- het volledig tenietdoen van de wederrechtelijk aangelegde terreinverhardingen die werden aangelegd rondom het weekendverblijf en het verwijderen van de betondals die zich bevinden onder de oversteek
- de volledige afbraak van het wederrechtelijk ~~opgerichte berghek dat zich links achter op het~~ betrokken perceel bevindt
- de verwijdering van de wederrechtelijk aangelegde regenwaterput

binnen de termijn van TWEE JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen twee jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van

de staking van het strijdig gebruik te verkopen,
te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft,
verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd
met de opbrengst van de verkoop der materialen en
voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat,
opgesteld door de overheid die het arrest
uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door
de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagden, voor het geval dat aan de
veroordeling tot herstel niet wordt voldaan,
solidair tot betaling aan de stedenbouwkundige
inspecteur van een dwangsom van VIJFENTWINTIG EURO
per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op
het verstrijken van de hoger vermelde
hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf
werd betekend;

De kosten

Veroordeelt de beklaagden solidair tot de kosten
van beide aanleggen, deze aan de zijde van de
openbare partij in totaal begroot op 224,28 euro.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
VIER OKTOBER TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Advocaat-generaal

Griffier